

Maade vil lægge Regjeringen Hindringer i veien — er seet en saadan Omfordeling af det udskrevne Mandskab, eller idetmindste bebudet en saadan Omfordeling, at man i een Troppesart, nemlig Artilleriet, om eet eller to Aar vanskeligt skulde kunne finde en sluttet Afdeling, som var skiftet til at sendes til det tydske Forbund, medmindre dansk udskrevet Mandskab skulde benyttes dertil, saa er der begaaet et Misgreb (Hør!). At dette forholder sig saaledes, har jeg sluttet af Meddelelser, vi have faaet i Finantsudvalget, og jeg har meddeelt disse Oplysninger til det Udvalg, som har afgivet Betænkning over den foreliggende Sag. Er der taget fejl i Meddelelserne, eller have disse givet Anledning til Misforstaaelse, saa skal jeg villigt bekjende, at det er uheldigt. Men dersom man saa spørger mig: hvorfor have I da ikke underhandlet directe og umiddelbart med Ministeriet, saa siger jeg: hidtil har jeg ogsaa været den, som ideligt har tilraadet dette, men jeg troer, at Medlemmerne af Finantsudvalget med mig skulle indrømme, at vi iaar paa Forspørgsler have faaet Svar, navnlig af den ærede Finantsminister (Hør!), som ikke let opfordre os til den Art fortrolige og venkfabelige Underhandling (Hør!), om jeg saa maa udtrykke mig. Det er meget haardt for et Udvalg at faae — om jeg maa bruge et tydsk Ord i denne Forsamling, thi jeg veed ikke ret, hvorledes jeg skal udtrykke mig paa Dansk — en skønnde Afviisning; man bliver ængstlig derved, thi man faaer Følelsen af, at man ligeoverfor Ministeriet handler i en Forsamlings Navn, og at den Krænkelse, man lider ved en saadan Behandling, gaaer ud over Forsamlingen. Maaskee have vi i denne Henseende været for flintfølsomme; jeg troer det neppe, idetmindste har jeg i den Retning altid havt en grov Hud (Lehmann: Ja!). Jeg har taalt meget og skal for Fremtiden taale meget for den gode Sags Skyld. Naar Misgrebet laa i dette Øie, saa skulde jeg ogsaa have søgt at holde mine Tvivlsmaal tilbage, thi nødtigt dømmes jeg fra Enkelthederne til det Hele; men vi have i Finantsloven seet denne mellemlyggende Tid benyttet til en Række Gageforhøielser, Gageforhøielser, der skyde sig ind under disse tre Femtedele og to Femtedele

(Hør!). Det er ikke Maaden at vinde vor Fortrolighed, at benytte slige Leiligheder. Disse forskjellige Misgreb, for at bruge det milde Udtryk, som ere begaaede, have vi fundet i flere Retninger, og det har bragt mig til den Overbeviisning, at man maatte komme til en Samtale og til en Afgjørelse. Det er udtalt af Forskjellige, og senest med overordentlig stor Kraft af Indenrigsministeren, at ved en Bevillingslov som denne kunde man ikke sætte Vilkaar. Men er det Andet end en Formalitets Sag? Hvad er Udtrykket i dette Vilkaar, hvad sige vi deri? Vi benytte vort Initiativ til at deeltage i Lovgivningen, hverken mere eller mindre. Om jeg ved Siden af denne provisoriske Lov forelægger en enkelt Lov, som siger det Samme, eller jeg lægger det ind i det andet Lovforslag, saa gjør det ingen væsentlig Forskjel (Jo!). Det gjør ingen væsentlig Forskjel (Jo!). Ministeriet har Ret til at sige: Med det Tillæg tager jeg ikke Loven, og naar det staaer i en Lov for sig, saa kan det sige: Den Lov vil jeg ikke, — og Medlemmet for Beise Amts 3die Valgkreds (Lehmann) har Lov til at sige: Den Lov vil jeg ikke, thi den er saa kort (Hør!) —, men i begge Tilfælde er det en ganske simpel Udøvelse af den Ret, som Ministeriet har, Retten til at forkaste Love, vedtagne af os. Enhver Forandring, vi gjøre i et Lovforslag, som bliver os forelagt, er hverken Mere eller Mindre end det foreliggende Forslag; denne Lov og denne Art Bevillingslove have aldeles ingen Fortrinsret i denne Henseende; ethvert Lovforslag foreligger os under de samme Betingelser, og jeg vil gaae meget videre, enhver Bevillingslov foreligger os under franske Betingelser, fordi den giver os et større og bestemtere Herredømme. Naar den ærede Indenrigsminister har sagt, at vi foregribe Administrationen, saa forstaaer jeg ham ikke, og derfor kan jeg ikke svare derpaa; det er mig aldeles umuligt at forstaae, hvilken Administrationshandling vi foregribe. Det kan maaskee være nødvendigt at forklare for det ærede Thing, som for Ministeren, hvorledes jeg opfatter vor legale og lovmædhedelige Stilling i denne Sag. Da vi forhandlede Børnepligtsloven, da skrev vi ind i den 21de §, — og her ere 3 Ministre tilstede, som maae huske det,